

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการใช้ศูนย์การเรียนรู้ โดยผู้เรียนเป็นสำคัญแก้ปัญหาความน่าสนใจในการเรียนกาล (Tenses) โดยเฉพาะอดีตกาล (Past Tenses) และเพื่อให้เกิดความเข้าใจการใช้อดีตกาลง่ายขึ้นแก่พระนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

การศึกษาวิจัยนี้ใช้การวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental study) ผู้วิจัยได้จัดแบ่งพระนิสิตออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มควบคุม 28 รูปและกลุ่มทดลอง 28 รูป โดยกลุ่มควบคุมจะได้รับการสอนแบบปกติ ส่วนกลุ่มทดลองจะได้เข้าร่วมกิจกรรมศูนย์การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

ผลการวิจัยพบว่าการเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังการเรียน โดยการใช้ศูนย์การเรียนรู้และการเรียนตามปกติในชั้นเรียนของพระนิสิต โดยการใช้วิเคราะห์ dependent sample t-test มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนการเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังการเรียนโดยการใช้ศูนย์การเรียนรู้กับการเรียนตามปกติในชั้นเรียนของพระนิสิตโดยการใช้วิเคราะห์ Independent sample t-test ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p=.188$ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่าพระนิสิตมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบศูนย์การเรียนรู้คือรู้สึกชอบ ระดับมากที่สุดร้อยละ 54.5 และมีความรู้สึกรับรองลงมา ร้อยละ 31.8 และเมื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 ศูนย์ พระนิสิตชอบศูนย์การอ่านมากที่สุด ร้อยละ 63 รองลงมา ศูนย์การพูดร้อยละ 45.5 ซึ่งอาจสรุปได้ว่าวิธีการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้สามารถพัฒนาให้พระนิสิตมีการเรียนรู้เรื่องอดีตกาล (Past Tenses) ดีขึ้นทัดเทียมกับการสอนของครูในชั้นเรียนตามปกติและสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข

สำราญ ชันสำโรง และคณะ. 2547. รายงานการวิจัย การสอนภาษาอังกฤษเรื่อง อดีตกาล (Past Tenses) โดยใช้ศูนย์การเรียนรู้ = Teaching English past tenses through learning centers. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่.